חובת ההכרעה עלינו

written by משה גוטמן | 08.05.2025
ההססנות וההתמהמהות משדרות מסר מסוכן ביותר לעולם כולו, ופוגעות מאוד גם במשאב האסטרטגי ששמו כוחות המילואים.

אי אפשר עוד להמתין: חייבים מהלומה כואבת במיוחד נגד תימן

written by אלי קלוטשטיין | 08.05.2025
אי אפשר להמתין עוד לתוצאות המתקפות האמריקניות לבדן, וגם אל לנו להסתפק בהבטחות על מבצע קרקעי של כוחות מקומיים. בהחלט אפשר ורצוי לצאת כבר עכשיו למהלומה משלנו, ולהוכיח שלמדנו את לקחי 7 באוקטובר.

הבסת כוחות הרשע היא המפתח לשינוי ולתקווה

written by מאיר בן שבת | 08.05.2025
קריסת טבעת האש שבנתה סביבנו איראן, ונפילת משטר אסד, בישרו על השינוי במאזן הכוחות במזרח התיכון. הם השלימו את תהליך חזרתה של ישראל למשבצת המעצמה האזורית.

דיכאון או נחישות?

written by דוד מ' וינברג | 08.05.2025
לבחור נכון בין שני נרטיבים מתנגשים על מצבנו הלאומי.

מלחמת המזרע והישימון

written by משה גוטמן | 08.05.2025
אם חפצי חיים הננו, ביום העצמאות ה- 77 של מדינת ישראל, ולאחר סטירת הלחי האדירה שחטפנו ב-7.10.23, חובה עלינו להפסיק את העיוורון מרצון שאנו משיתים על עצמנו.

לקראת ימי הזכרון והעצמאות 🕯️ הרהורים בשתי דקות צפירה

written by פרופ' זכי שלום | 08.05.2025
עוד מעט קט יבוא עלינו יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. צפירה חדה ומצמררת תפלח את האוויר בכל רחבי מדינת ישראל. זו אינה צפירה שתריץ אותנו למקלטים. זו צפירה שתביא אותנו לעמוד ניצבים מול המציאות הנוכחית ולהרהר על דרכנו ומעשינו. לעשות מיני חשבון נפש לשתי דקות, ולא יותר.

צד אחד בליבנו יחוש קדרות רבה נוכח המצב אליו נקלענו מאז החלה מתקפת החמאס על ישראל. כיצד זה ייתכן, נשאל את עצמנו, שמעצמה איזורית כמו ישראל סופגת מכה כה משפילה מיד ארגון טירור שולי יחסית. שאינו מחזיק אפילו אחוז אחד מן היכולות שיש בידינו. איך זה ייתכן, נשאל את עצמנו בחלקיק שניה בדקות הדומיה, אפשרנו לארגון החמאס לבזות כך את עצמנו, בעינינו ובעיני העולם כולו?

ואיך זה ייתכן, אנחנו תוהים, ודאגה רבה מכסה את פנינו, שעד היום כשנתיים ימים לאחר

תחילת המלחמה, לא הצליח צבאנו רב העוצמה להביס אף אחד מן האויבים שקמו עלינו. גם לא הצלחנו ליצור הרתעה של ממש מולם. החמאס עדיין שולט ברצועה. במשא ומתן סביב החטופים הוא נוקט עמדות קשיחות שאינן מצביעות על התמוטטות קרובה שלו. ואם כך מצבנו מול ארגוני טרור חלשים יחסית, תוהים רבים מאתנו, כיצד נוכל לעמוד מול מדינות ערביות שיעלו למלחמה נגדנו?.

די לנו במחשבות אלה, כדי שנתעטף בתוגה רבה, ודאגות רבות יחרשו קמטים גדולים בפנינו וילבינו את מה שנותר משער ראשנו.

אבל מה לעשות אנחנו עם של הפכים. "בצחוק ודמע" ובניסוח אחר: "עין במר בוכה ולב שמח", מתנהלים חייו של העם בישראל מאז זכה לעצמאות מחודשת בארצו. בחלק אחד של ליבנו אנחנו מלאי דאגה ועצבות הנמשכת לאורך דקת הדומיה הראשונה.. בדקת הדומיה השניה אנחנו מביטים על האורות הבוהקים במציאות הקיימת, ולבנו מתמלא גאווה, ביטחון עצמי ותקווה.

אנחנו גאים על הנוער הישראלי שהתגלה במלחמה הזו במלוא הדרו ותפארתו. מה לא אמרו עליו לפני המלחמה. אמרו שהוא שטחי, מעריץ את החיים בברלין, רודף אחר כסף קל מנוכר למורשתו. ומה נעשה ביום פקודה? תהו רבים? ועל מי נישען כשיקומו עלינו אויבינו לכלותנו. ובכן הם קמו, ועוד איך קמו עלינו לכלותנו.

וביום פקודה מר ונמהר, ביום שבת חג ומועד נגלה לעינינו הדור הצעיר בישראל כדור של נְפִילִים, חיילים חדורי מוטיווציה שעזבו בית אשה ילדים ועסקים ונרתמו למלחמה. אז נכון שפה ושם הם רצו מהר מדי, עשו דברים שלא נתבקשו לעשותם, ואולי גם לא ראוי שייעשו. אבל זוהי מלחמת קיום. ובמלחמה כזו, ואולי בכל מלחמה, רצוי שחיילינו יהיו "סוסים דוהרים" כדברי הנצח של משה דיין הרמטכ"ל הרביעי של צה"ל, ולא "שוורים עצלים".

בסופו של דבר, דור נפילים זה, הוא, ורק הוא, שהוציא אותנו מבור התחתית אליו שקענו לפני כשנתיים. הוא זה שמאפשר לרוב תושבי המדינה להמשיך במעין חיים של שגרה בלתי נתפסת תוך כדי מלחמת קיום; הוא זה שמאפשר לנו להביט אל העתיד מתוך ביטחון ותקווה, הכל כמובן יחסי.

ובחלקיקי הזמן שנותר לסיום צפירת האזעקה מתחוור לנו לפתע שהסידור הייחודי כל כך למדינת ישראל של יום זיכרון ואחריו יום העצמאות, אינו מקרי. הוא נותן ביטוי לכפילויות של חיינו, לתנודות הקשות במצב הרוח הלאומי. עם ישראל, כך אמרו, כמדומני, חכמנו זכרונם לברכה, דומה לעפר ולכוכבים. כשהוא בשפלותו דומה הוא לעפר שהכל דשים אותו ברגליהם. כשהוא במיטבו הוא נושק לכוכבים. אנחנו, כך ניתן לקוות, בדרך לשם.

בין השמשות: חלון ההזדמנויות המצטמצם

written by דוד מ׳ וינברג | 08.05.2025

בזמן שישראל מהססת בין מלחמה להפסקת אש, בין הסכם גרעין למתקפה, ובין יציבות פוליטית לתהום, האויבים מתחזקים.

לשמור על ישראל חלשה

written by דוד מ׳ וינברג | 08.05.2025

היזהרו מהשיח המתפתח המסתייג מעוצמה ישראלית רבה מדי.

האם ניתן למנוע עימות צבאי מול איראן?

written by דוד מ׳ וינברג | 08.05.2025

הסיכוי לפירוק מרצון של תכנית הגרעין האיראנית נראה נמוך ביותר, במצב שכזה עימות צבאי יהיה בלתי נמנע.

"מלחמת אחים" 🔍 מחוץ לתחום השיח

הלגיטימי

written by מאיר בן שבת | 08.05.2025

ערב פסח תשפ"ה, כרבע מהציבור הדתי-לאומי מעריך כי הסיכוי להתרחשותה של מלחמת אזרחים בישראל הוא בינוני ומעלה. כך עולה מסקר עמדות שבוצע בראשית השבוע ע" דיירקט-פולס בע"מ, בקרב מדגם מייצג של ציבור זה.

יש שיבקשו לראות בכך ממצא מרגיע, שהרי "רק" רבע מהמשיבים מגלים פסימיות, בעוד כ-40% (!) שוללים לחלוטין את סבירותו של תרחיש כזה והייתר מעריכים את סיכוייו כנמוכים.

מצד שני, כאשר אחד מכל ארבעה במגזר שמקדש את האחדות, רואה את ההידרדרות למלחמת אזרחים כתרחיש אפשרי וכאשר בציבור הכללי ההערכה ביחס לכך חמורה עוד יותר (לפי "מדד החברה הישראלית" של המכון למדיניות העם היהודי, כ- 60% מהישראלים רואים במלחמת אזרחים סכנה אמיתית ומוחשית) הרי שאי אפשר להתבסם מנתוני הסקר המגזרי.

ההתייחסות הפומבית לתרחיש זה מצד אישי ציבור בכירים בהווה ובעבר ועצם קיומו של דיון ביחס לכך, מצביעים על הסחף שחל ביחסה של החברה הישראלית, לאפשרות שעד לא מזמן הייתה מחוץ לתחום השיח הלגיטימי.

רבים בקרבנו חשים כי ירח הדבש של הסולידריות הישראלית, שאותו חווינו בנסיבות הנוראיות של טבח שמחת-תורה והמלחמה שבעקבותיו, מתקרב אל קיצו. לטענתם, בעיות היסוד שבעטיין ניצתה אש המחלוקת לאורך תשפ"ג, רק נדחו מפאת המלחמה וככל שזו דעכה ותפסה מקום של קבע בשיגרת חיינו, הן צפו ועלו במלוא חומרתן, כשעליהן נוספות סוגיות המלחמה וההאשמות בקשר אליה.

לא נידרש מאמץ כדי למצוא תימוכין לדברים אלה. למרות זאת, אין לקבל את ההערכה הפסימית המתלווה להם.

ראשית, משום שהיא אינה משקללת כראוי את השפעותיה העמוקות של המלחמה על התנהגות הפרטים בחברה, על היחסים בין חלקיה ועל "כללי המשחק" במצבי מחלוקת. ערכי הערבות ההדדית, הסולידריות, האחווה והרעות, שב-7 באוקטובר ובימי המלחמה באו לביטוי שאין דומה לו, לא התפוגגו! כך גם ההבנות כי מאבקינו הקיומי עדיין בעיצומו וכי אחדותנו היא תנאי לניצחוננו.

שנית, משום שאיננו צופים פאסיביים במתרחש. אנו שותפים פעילים ובכוחנו להשפיע.

ישראל צריכה לגייס את כל הכוחות החיוביים שבה ואת מלוא כוח הרצון הלאומי שלה, כדי להבטיח את אחדותה, לחזק את חוסנה, להתמודד בהצלחה עם המבחנים הקשים שמציבים לה אוייביה, למצות את ההזדמנויות הרבות שבפניה, להשלים את המפעל ההיסטורי ולבנות את

הקומה הנוספת בבית הלאומי של העם היהודי.

למגזר הדתי-לאומי ערך מיוחד ותפקיד מפתח ביחס לאתגרים הללו, הודות למאפייניו היחודיים: תפיסתו הרעיונית, מחוייבותו לכלל ישראל, המיומנות שפיתח לחיות בין ניגודים ויכולתו לתמרן ולשלב בין העולמות.

המחיר היקר ששילם במלחמה זו, לא רק מטיל עליו חובה לממש את צוואתם של הנופלים לאחדות, אלא שהוא מעניק לו את הזכות לתבוע, כי כל מחלוקת תנוהל מתוך אחריות לשלמות החברה, לביטחונה ולחוסנה של המדינה.

את המונח "מלחמת אזרחים" (או "מלחמת אחים") צריך לשוב ולהוציא אל מחוץ לתחום.

פורסם באתר ערוץ 7, בתאריך 10.04.2025.